

het bitje

juni 2004

www.milieuziektes.nl

www.hetbitje.nl

HF Analyser accessoires

Twee mensbeelden

**Gedachten naar aanleiding van
het boek "Het Veld"
van Lynne McTaggart**

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave en colodines	Charles Claessens	pag	2
Hf Analyser accessoires	Charles Claessens	pag	3
Twee mensbeelden	Gerrit Teule	pag	4
Colofon het bitje	Charles Claessens	pag	9

Colodines&nogwat

In deze uitgave nogmaals een artikel van de schrijver **Gerrit Teule**, die reeds een aantal boeken en publikaties in dagbladen en tijdschriften op zijn naam heeft staan, en die zijn mening ook op de TV naar buiten bracht. Onze overheden en instanties vinden dat niet leuk, maar hij heeft wel volkomen gelijk met wat hij schrijft.

Zijn twee boeken over GSM staan op de website onder **Literatuur**.

Met website bedoel ik www.milieuziektes.nl van de Stichting Milieuziektes.

Het boek **The Field** van Lynne McTaggart, in het nederlands **Het veld** is een fraaie opsomming van een groot aantal wetenschappelijke onderzoeken.

Bijzonder daarbij is, dat men met grote statistische precisie het een en ander heeft vastgesteld.

Een groot aantal fenomenen blijken veel meer dan toevallig mogelijk te zijn.

Er worden veel grote namen van wetenschappers genoemd. Een aantal fenomenen, zoals ze daar beschreven worden, heb ik van nabij mogen meemaken.

Bijzonder frappant vond ik de passage over dr. Harold S. Burr. Deze had in de 40-er jaren veel elektrische velden gemeten, speciaal bij salamanders.

Hij meette bij een embryo een energieveld ter grootte van een volwassen salamander.

Als een soort **blueprint**. Dat zou veel kunnen verklaren:

Als een vrouw zwanger is, verwacht iedereen dat er dan vervolgens een complete baby uitgroeit. Iedereen verwacht dat aan de armpjes handjes groeien, en niet bv. voetjes. Biologen hebben daar nog geen antwoord op.

Een dergelijke **blueprint**, gekoppeld aan DNA zou mogelijk een goede verklaring kunnen zijn. Schadelijke invloeden van buitenaf, zoals bepaalde chemicaliën, zoals bv. Softenon, of straling kunnen hun desastreuze invloed uitoefenen.

Kortom, veel van wat in **The Field** beschreven staat onderbouwt mijn stellingen, zoals ik die op www.milieuziektes.nl onder **Alternatief** naar voren heb gebracht.

Ik heb een aantal publicaties van studies van dr. Burr gevonden en ben ze aan het bestuderen. Interessante materie. Tussen 1930 en 1950 is er eigenlijk wel heel veel onderzocht en weer weggegooid, terwijl men nu weer naar deze antwoorden op zoek is.

Jarenlang was de gevestigde **wetenschap** er van overtuigd, dat de aarde plat was, en het middelpunt van het heelal, en dat de zon om de aarde draaide.

Iedereen die daarover een andere mening had wilde men op de brandstapel zetten.

Er is veel tussen hemel en aarde, waar we nog geen **wetenschappelijke** verklaring voor hebben, maar waar wel al theorieën over bestaan, maar die door botte onwil, eigen-dunk en eigenwijsheid, maar vooral intolerante domheid nog niet aanvaard worden.

Wetenschappers die met verklaringen komen die hout snijden worden op instigatie van de industrie weggehoond en belachelijk gemaakt. Er is door de eeuwen heen wat dat betreft nog niet veel veranderd.

Ik ken ook mensen, die met hun **wetenschappelijke** domheid en intolerantie halsstarrig, tegen beter weten in, zichzelf te gronde laten gaan. Elektrosmog masoschisme ?

HF Analyser accessoires

In *het bitje* oktober/november 2003 staan deze hoogfrequent meters HF Analyser uitvoerig besproken. Inmiddels zijn er wat accessoires voor gekomen. In de eerste plaats het zg. ***Dämpfungsglied***. Hiermee wordt het meetbereik naar boven toe enorm uitgebreid. In de tweede plaats het ***variabele frequentiefilter***. Het vierkantige buisje wordt (rechts) op de antenneingang gemonteerd, en er bovenop zit een schuifregelaar. Hiermee kan men, door het naar beneden te schuiven, een signaal verzwakken, en zo bepalen welke frequentie dat signaal bevat. Bv. GSM 900 MHz. Allereerst zal de waarde op het display bij 1800 MHz minder aangeven (bovengolven) maar aangekomen bij 900 MHz de minste waarde. Zo weten we, dat het signaal 900 MHz is. Storende DECT signalen kunnen zo ook er uit gefilterd worden en de andere beter beoordeeld.

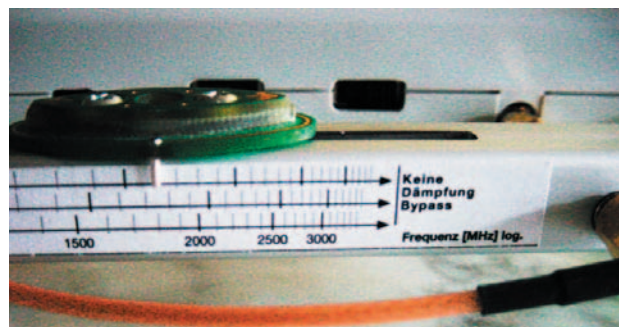
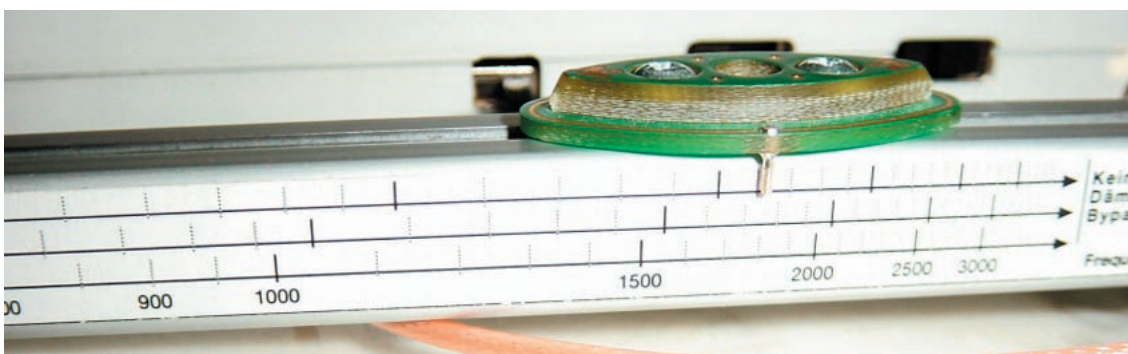
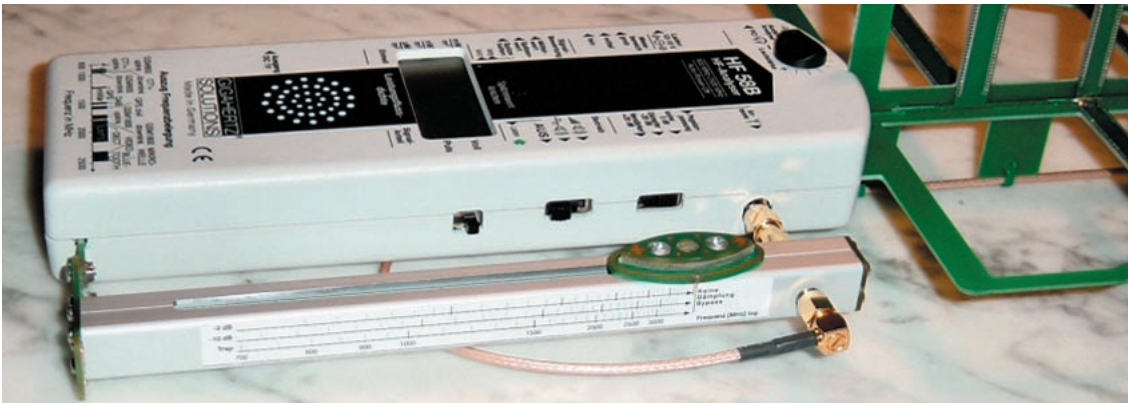
Dämpfungsglied -20dB

Zwischenstecker zum Einbau zwischen Antennenbuchse am Messgerät und Antennenkabel. Dämpft das Eingangssignal um den Faktor 100.

HF32D, HF35C, HF38B: Der auf dem Display angezeigte Wert muss mit dem Faktor 100 multipliziert werden um den realen Feldstärkewert zu erhalten.

HF58B und HF59B: Schalter „Pegelanpassung“ auf „-20dB“ für integrierte Umrechnung.

www.milieuziekten.nl

het bitje juni 2004

Gedachten naar aanleiding van het boek "Het Veld", Lynne McTaggart

Door Gerrit Teule

Peinzend over het boek "Het Veld" dringt zich de gedachte op, dat er in wetenschappelijke kringen, en in het bijzonder in de biologie, een tamelijk verbeterd strijd aan de gang is tussen twee mensbeelden: het mechanische en het elektromagnetische mensbeeld. Het ene mensbeeld, dat vooral in de vorige eeuw populair is geworden, beschouwt de mens als een puur mechanisch en chemisch ding. Alles, wat er in ons lichaam en in onze hersenen gebeurt, zou volgens deze denkrichting begrepen kunnen worden in termen van eenvoudige mechanieken en chemische reacties. Dat is niet zomaar een gedachte, want deze visie is in de afgelopen eeuw uitgegroeid tot een credo, een geloofsbelijdenis en geloof leidt tot strijd.

Zelfs in ons alledaagse spraakgebruik deed deze visie zijn intrede: als mensen goed met elkaar overweg kunnen, zeggen we dat hun "chemie klopt". Een typische uitspraak uit deze hoek is bijvoorbeeld: "Liefde is niets anders dan een chemische reactie in de hersenen". Vooral die uitdrukking "niets anders dan" moet er beslist bij, want die suggereert dat we er alles van begrijpen en dat niets aan onze superieure aandacht ontsnapt. Er is ook wel iets elektrisch aan een mens. Zo is er bij het functioneren van het hart en de hersenen zeker enige elektrische activiteit te bespeuren. Als we daar een gevoelige antenne of en stel elektroden op zetten, is het zelfs meetbaar en weer te geven in een cardiogram of een encefalogram. Handig bij de diagnostiek van hartkwalen en hersenproblemen! Met een flinke stroomstoot door het hoofd menen we zelfs een warrige geest weer in het gareel te kunnen krijgen. En als we iemand op een elektrische stoel zetten en er 10.000 volt doorjagen, dan overleeft de persoon dat meestal niet. Maar voor de rest heeft het menselijke lichaam in deze visie nauwelijks iets met elektromagnetisme. Wie een bewering deed in die richting (fijnstoffelijke energie, uitstraling, etc.) werd al snel toegevoegd aan de zwevers, de toverkollen en de mysterieuze magnetiseurs. Kwakzalverij dus!

Deze mechanistische visie is dus veel meer dan alleen maar theorie. De gevolgen zijn zelfs op straat merkbaar. Bij de bepaling van de maximale stralingswaarden, waaraan de telecommunicatie industrie met de GSM telefoons zich zouden moeten houden, speelde tot nu toe alleen dit puur mechanistische mensbeeld een rol. Bij proeven om de gevaren voor mensen te testen, werd een mens zelfs gesimuleerd door een zak met een waterige substantie, die door de straling van telefoons of andere zenders alleen maar een beetje kan opwarmen, net zoals bij de magnetronoven. Blijft deze opwarming binnen de perken, dan kan er met de straling niets aan de hand zijn. Dat straling ook een draaggolf kan zijn waarmee biologische informatie wordt overgebracht, krijgt in deze visie

geen plaats, want het past niet in de theorie. En dat kunstmatige zenders als stoorzenders kunnen inwerken op levende systemen, werd als een absurditeit afgedaan. Gevolg: de straatwaarde van elektromagnetische stralingen t.b.v. mobiele telefonie zijn nu al veel hoger dan gezond voor ons is.

Diametraal daartegenover staat het andere mensbeeld: de elektromagnetische mens, levend in "het Veld". De mens is van hoofdhaar tot teennagel een elektromagnetisch wezen. Elk onderdeel in ons lichaam, elke atoom of molecuul, elk weefsel en orgaan en alles wat daarvan gemaakt is, krijgt zijn vorm en functioneert op basis van een oceaan van submicroscopische elektromagnetische interacties. Daarbij wordt binnen in elk levend lichaam, van mens, dier en plant, een scala van subtiele elektromagnetische stralingen gebruikt om energie te verplaatsen en om informatie over te brengen. Zo wordt informatie uit een stukje DNA bijvoorbeeld elektromagnetisch overgezonden naar de plaats waar eiwitten worden aangemaakt, een fractie van een millimeter verderop in de cel. Op basis van deze informatie, het bouwplan, wordt de afzonderlijke eiwitmoleculen atoom voor atoom opgebouwd, exact volgens de aangegeven specificaties. Toeval speelt daarbij geen enkele rol. Precisie, snelheid en doelgerichtheid zijn bij dit wonderbaarlijke proces de kernwoorden. Cellen herkennen elkaar en andere moleculen via de eigen elektromagnetische frequenties, zoals deze door cellen en moleculen worden uitgezonden. En dat alles gebeurt met de snelheid van het licht. Zo herkennen de cellen ook lichaamsvreemd weefsel, wat kan leiden tot afstotingsverschijnselen. Membranen herkennen de al of niet door te laten moleculen op dezelfde manier, via de uitgezonden frequenties, en het feitelijke doorlaten of tegenhouden gebeurt met elektrische aantrekking en afstoting. Zenuwen geven elektrische signalen door. Hormonen reizen als een ouderwetse stadsomroeper door de bloedbanen en zenden hun specifieke frequenties uit, zodat onze cellen weten wat er moet gebeuren. En onze hersenen mogen we beschouwen als het meest complexe en subtiele elektrische ding in dit heelal, of tenminste in dit zonnestelsel (want ander leven in het heelal hebben we nog niet gevonden).

Dit elektromagnetische levenssysteem stijgt ver uit boven elke individuele mens, dier of plant. Het idee, dat wij losstaande en eenzame individuen zouden zijn, is een foute gevolgtrekking vanuit de mechanistische denkwijze. Het ziet er naar uit, dat alles wat leeft en groeit een gemeenschappelijke ondergrond heeft in de vorm van een energie- en informatieveld. De intuïtie van dit veld is al oud. Daarvoor zijn al meerdere termen voorgesteld. Jung noemde dit het gemeenschappelijk onbewuste. Sheldrake had het over morfogenetische velden. In mijn boek "Chaos en Liefde" noemde ik het de eonische matrix. Tegenwoordig heeft men het over het nulpuntenergieveld of kortweg "het Veld". Het zijn allemaal metaforen voor hetzelfde basisidee. De essentie is, dat er onder elke levende driedimensionale werkelijkheid nog een andere werkelijkheid verborgen ligt, mogelijk in een vierde ruimtedimensie en dus niet met onze in-

strumenten zichtbaar te maken, en deze werkelijkheid manifesteert zich in onze driedimensionale wereld als een oceaan van elektromagnetische interacties. Een rechtstreeks gevolg daarvan is, dat alles wat leeft en groeit, met elkaar verbonden is door het Veld.

Vanuit de pure natuurkunde is de elektromagnetische ondergrond vrij eenvoudig te beredeneren. We weten vanuit de kernfysica, dat er vier krachten zijn die deze wereld bij elkaar houden. Twee daarvan zijn werkzaam binnenin de kernen van de atomen, over ultrakorte afstanden dus. Zolang ze daar blijven doen wat ze doen, merken we daar niets van. Als we ze ontketen, ontploft er een atoombom. Dat geeft aan, over wat voor soort krachten we het hebben. Daarnaast zijn er twee krachten, die over langere tot zeer lange afstanden werkzaam zijn: de zwaartekracht en de elektromagnetische kracht. De zwaartekracht, die alleen maar kan aantrekken, houdt ons met beide benen op de grond en drukt de atmosfeer tegen de aarde. Uiteraard zorgt diezelfde zwaartekracht ervoor, dat de aarde op een prettige afstand van de zon haar rondjes draait. Indirect zorgde de zwaartekracht voor de evolutie van ons bottenstelsel en onze longen, en ook van onze lichaamstemperatuur. Maar alle vormgeving van de "dode" materie en al het feitelijke biologische constructiewerk van de levende materie, het levende weefsel dus, inclusief het laten functioneren van alles wat we zien, voelen, horen ruiken en proeven, en ook inclusief de werking van die zintuigen zelf, wordt allemaal gedaan door de elektromagnetische kracht, ook vaak aangeduid als de elektromagnetische interactie. Deze kracht kan aantrekken en afstoten, ofwel bij elkaar houden en op afstand houden, precies wat er nodig is voor het formeren en in stand houden van ruimtelijke structuren. Daarnaast kan de elektromagnetische communicatie ongelooflijk precies afstemmen op een bepaalde frequentie, zodat er ook in ons lichaam talloze gegevensoverdrachten tegelijk plaats kunnen vinden. De theorie over deze elektromagnetische kracht is al sinds de eerste helft van de vorige eeuw het pronkstuk van de kernfysica: de Quantum Electro Dynamica (QED). Maar de enorme en wereldomvattende consequenties daarvan, met name voor ons begrip van alles wat leeft en groeit, beginnen nu pas langzaam duidelijk te worden. Het onderzoek naar het Veld zal in de komende eeuw het oude mechanistische en chemische mensbeeld drastisch wijzigen, aldus Lynne McTaggart.

Dat wil uiteraard helemaal niet zeggen, dat een mens niet mechanisch of chemisch zou zijn. Maar elk mechaniek in onszelf werkt elektrisch en elke chemie is elektrochemie. En bovendien is ons eigen elektromagnetische levenssysteem opgenomen in een wereldwijd systeem van elektromagnetische energie en informatie, waar wijzelf een deeltje van zijn. Zo mogen we veronderstellen, dat ons immuunsysteem niet alleen maar een individuele zaak is, maar dat we ook moeten spreken van een Westers of zelfs een mondiaal immuunsysteem. Plastisch gezegd: als een kip in Taiwan gaat niezen, dan worden in Schiphol de ontsmettingsmatten uitgelegd. Ook ons bewustzijn en onze intelligentie doen

dus mee in dit mondiale immuunsysteem, wat we overigens nog beter het levensysteem kunnen noemen, voor mens, dier en plant. Het is het mondiale systeem, dat ons allemaal van seconde tot seconde een tijdje in leven en overeind houdt. Tegelijk is het ook onze laatste barrière tegen ziekte en dood. Het verbindt alles wat leeft en groeit. De essentie is, dat dit systeem elektromagnetisch van aard is en dat het gestoord kan worden door middel van kunstmatige stralingen. De enorme proliferatie van zenders in onze samenleving moet alleen al daarom met grote argwaan bekeken worden.

Heel langzaam, veel te langzaam, dringt dit ook door tot de biologen, die veel te lang en te fanatiek doorgedaan zijn op een uitsluitend mechanistische mensvisie. Het punt is, dat bij alle wetenschappelijke proeven op levende materie wel allerlei meetapparatuur is ingeschakeld, maar dat er nog veel te weinig of helemaal niet geluisterd is naar de complexe informatieoverdracht via uiterst subtiele draaggolven, die over afstanden vanaf honderdste millimeters tot miljoenen kilometers een massale hoeveelheid levenskennis door het lichaam en door de hele natuur, en misschien zelfs door het heelal, verspreidt. De fijnzinnige apparatuur, die daarvoor nodig is, bestond in de vorige eeuw nog nauwelijks en is nu ook nog moeilijk te maken. Erger nog, we weten helemaal niet welke taal er wordt gesproken en hoe deze levensinformatie is gecodeerd. We tasten hier op dezelfde manier in het duister als bij het luisteren naar de piep- en krakgeluiden van bijvoorbeeld dolfijnen. We vermoeden een hoogontwikkelde gevoelstaal, maar we begrijpen er nog niets van. De voornaamste reden van de trage acceptatie is echter de blinde vlek: niemand ziet het als we er niet naar kijken. En bovendien is er een theorie nodig om de aandacht hierop te vestigen: de theorie van het Veld. In de mechanistische en chemische mensvisie is die theorie niet voorhanden. En wie er niet naar **wil** kijken, is pas echt stekeblind.

Fanatieke aanhangers van het oude mechanistisch/chemische mensbeeld hadden tot nu toe de overhand in universiteiten, ziekenhuizen, dokterskamers, in de farmaceutische industrie en zelfs in de bovenkamer van de gemiddelde leek. Sommigen wetenschapsjournalisten doen er nog een schep bovenop en bedrijven een vorm van fundamentalistische wetenschapsbeoefening; zij verdedigen de mechanistische consensus op een manier, waarvan zelfs de Taliban nog iets kan leren. Wetenschappers die zich richtten op de nieuwe mogelijkheden van de elektromagnetische mens en de interactie met het veld, werden zelfs verketterd en uitgestoten. Maar toch komt het mensbeeld van de elektromagnetische mens, temidden van het Veld, onmiskenbaar naar voren.

Anhangers van deze gedachten gaan ervan uit, dat een mens niet in de eerste plaats een individu is, maar dat hij of zij deel uitmaakt van een levensgemeenschap. Ze denken, dat een immuunsysteem geen individuele zaak is, maar dat we zouden moeten spreken van een Europees of zelfs mondiaal immuunsysteem. Ze geloven, dat de mens niet tegenover de natuur staat, maar er zelf

een deeltje van is. Aanhangers van deze gedachten denken te begrijpen, waarom nieuwe ideeën vaak op meer plaatsen tegelijk kunnen opkomen. Ze geloven ook, dat liefde veel meer is dan alleen maar een chemische reactie tussen een stel hersencellen; liefde communiceert a.h.w. buiten onze driedimensionale werkelijkheid om, via het Veld. Volgens hun kan helderziendheid bestaan en zijn er mensen, die met dieren, planten en bomen kunnen praten. De werkelijkheid is onnoemelijk veel ruimer, dan wat de beperkte mechanistische visie ons tot nu toe heeft voorgeschoteld.

De communicatietechniek ging er tot nu toe van uit, dat het hele scala van elektromagnetische frequenties, vanaf de 50 trillingen per seconde (Hz) van het elektriciteitsnet via de snelle trillingen van het zichtbare licht tot aan de allersnelste trillingen van de kosmische stralingen, het onbetwiste speelterrein is van de elektrotechnische ingenieurs. Vrijwel alle frequenties beneden die van het zichtbare licht zijn daarom door de communicatietechniek in gebruik genomen. Het ware veel beter geweest als wij eerst terdege hadden uitgezocht, welke specifieke frequenties in gebruik zijn door het levende weefsel, i.c. ons eigen lichaam en alles wat leeft en groeit in de natuur. Voor de ingenieurs en de telecommunicatie zouden dat verboden frequenties moeten zijn; heilige grond, waar de techniek zich niet mee mag bemoeien. Helaas is dat niet gebeurd. Voordat het besef van de eigen frequenties van alles wat leeft en groeit tot enkelen begon door te dringen, en nog voordat deze frequenties terdege werden uitgezocht, werd onze moderne maatschappij al overspoeld met kleine pittige zenders t.b.v. de telecommunicatie en de mobiele telefonie. Dit gebeurde met de goedkeuring van de mechanistisch denkende meerderheid van de wetenschappers, inclusief de Commissie Elektromagnetische Velden van de Nederlandse Gezondheidsraad. De biologische consensus ligt ook nu nog bij dit oude en onvolledige mechanistische mensbeeld en ligt minstens een tiental jaren achterop bij de koplopers. Deze tragische volgordefout, waarbij de technische vooruitgang sneller gaat dan ons begrip van wat we feitelijk aan het doen zijn, zal ons waarschijnlijk nog eens lelijk opbreken. De diepste kern van wat wij leven noemen is een oceaan van doelgerichte elektromagnetische interacties, gericht op de evolutie van het bewustzijn. Deze levenskern kunnen we niet ongestraft aantasten en verstoren.

"Het Veld", Lynne McTaggart, Ankh Hermes, ISBN 90-202-8339-1

"The Field", Lynne McTaggart, HarperCollins, ISBN 0-06-019300-X

"Een nieuwe Levenswetenschap, de hypothese van de vormende oorzakelijkheid", Rupert Sheldrake, Mirananda, ISBN 90-6271-7047

"Chaos en Liefde, de kern van geest, leven en evolutie", Gerrit Teule, Sigma Press, 2000, ISBN 90-6556-153-6

Zie ook "Handboek Zelfgenezing", Dr. Hulda Clark, Sigma Press, ISBN 90-6556-167-6 voor meer informatie over elektromagnetische frequenties van allerlei levende organismen.

colofon het bitje

Eindredactie: Charles Claessens
Ontwerp en vormgeving: Charles Claessens

Redactie:
Charles Claessens info@hetbitje.nl tel 010-4192000

Kopij voor het juli nummer insturen vóór 15 juni !

Copyright:

Het auteursrecht van de artikelen berust nadrukkelijk bij de auteurs. Overname van gehele of gedeelten van artikelen is alleen toegestaan na nadrukkelijke toestemming van de auteur en mits de bron, ***het bitje*** wordt vermeld.

Ingezonden kopij:

De redactie van ***het bitje*** is niet verantwoordelijk voor de auteursrechten of het copyright van de ingezonden kopij. De verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid ligt bij de inzender. De redactie behoudt zich het recht voor om, in overleg, ingezonden kopij in te korten, in meerdere afleveringen of in anderszins gewijzigde vorm te plaatsen.

het bitje zal de 1e van iedere maand te downloaden zijn van de webpagina:

<http://www.hetbitje.nl>

Voor die wijsneuzen, die willen weten waarmee **het bitje** tot stand is gekomen:

InDesign CS, Acrobat 6.0, Photoshop CS, Paint Shop Pro 8.10, XaraX 1.0,
Painter 8.1, KPT 5, S-Spline 2.2 en veel fantasie [1938 was toch wel een goed jaar].

Het is ook mogelijk **het bitje** bij verschijnen automatisch per e-mail
in uw postbak te ontvangen.

U dient dit dan wel via een e-mail kenbaar te maken aan:

info@hetbitje.nl

Als u het met bepaalde artikelen niet eens bent, mag u uw mening best aan de redactie mededelen. Dan hebben we meteen weer kopij voor het volgende nummer!

www.milieuziektes.nl

het bitje juni 2004